

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5026/21
18.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Драгане Марчетић и Сање Пејовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа старатељ ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Ашанин, адвокат из Београда, Његошева 54/1, против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Владо Павићевић, адвокат из Београда, Проте Матеје 39, ради дуга, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 7821/17 од 08.04.2021. године, у седници одржаној 18.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 7821/17 од 08.04.2021. године у ставу првом и другом изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 7821/17 од 08.04.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име дуга исплати износ од 80.000 евра са каматом у складу са Законом о затезној камати, почев од 16.05.2014. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 300.400,00 динара.

Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле у делу за исплату законске затезне камате на трошкове поступка почев од пресуђења до исплате.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу против става првог и другог изреке, побијајући је због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања и погрешне примене материјалног права. Тужилја је одговорила на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку – ЗПП (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11 са изменама и допунама), другостепени суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3,5,7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности.

У поступку пред првостепеним судом утврђено је да су 09.12.2013. године, тужилја као зајмодавац и тужени као зајмопримац закључили уговор о зајму, који је оверен код Првог основног суда у Београду под Ов. I бр.222637/2013, а којим су констатовали да је тужилја у више наврата до закључења овог уговора дала на зајам туженом износ од 80.000 Евра, да је износ дат за личне потребе зајмопримца, те да из објективних разлога нису до дана закључења овог уговора прецизно утврдили рок и динамику враћања зајма, односно нису уредили своје правне односе по овом правном послу, тако да су одлучили да своје правне односе уреде тако што ће приступити закључењу овог уговора о зајму, да се тужени, као зајмопримац обавезао да примљени износ зајма од 80.000 евра врати тужилји, као зајмодавцу у примљеној валути, једнократно или у више рата, најкасније до 15.05.2014. године (чл. 2), те да, уколико не врати зајам у року или задоцни са враћањем дуже од 5 дана, пружи тужилји као зајмодавцу реално обезбеђење - хипотеку првог реда на непокретности у својини зајмопримца (која је ближе описана у чл. 4), као гаранцију да ће вратити зајам у новом року који одреди зајмодавац, у ком случају ће, уколико наступи ова ситуација, закључити анекс уговора којим ће се одредити начин уписа заложног права и нови рок враћања зајма (чл. 3), с тим да је тужилја као зајмодавац овлашћена да, уколико тужени као зајмопримац не потпише и судски овери заложну изјаву, поднесе тужбу и судским путем наплати износ дуга (чл. 6), да тужени пре закључења уговора о зајму потписао тужилји изјаву да је од ње позајмио износ од 80.000 Евра, да парничне странке нису закључиле Анекс уговора о зајму с обзиром да је тужилја доживела шлог крајем априла 2014. године и да тужени позајмљени износ није вратио тужилји.

На овако утврђено чињенично стања, које је према оцени другостепеног суда правилно и потпуно утврђено на основу савесне оцене изведених доказа сагласно члану 8 ЗПП, првостепени суд је правилно применио материјално право и то одредбу члана 562 и 557 Закона о облигационим односима, када је, обавезао туженог да тужилји на име дуга исплати износ од 80.000 евра са припадајућом каматом почев од 16.05.2014. године до исплате,

Оцењујући жалбене наводе, Апелациони суд је нашао да је првостепени суд правилно оценио изведене доказе појединачно и у међусобној вези и на основу резултата целокупног доказног поступка утврдио основ и висину потраживања тужилје. Наиме, полазећи од садржине уговора о зајму, изјаве туженог пре закључења уговора о зајму, којом изјављује да је од тужилје позајмио износ од 80.000 Евра, исказа законске заступнице тужилје и сведока ГГ, првостепени суд је потпуно утврдио чињенично стање, које се наводима жалбе туженог не доводи у сумњу и правилно закључио, применом цитираног материјалног права, да је тужени у обавези да тужилји врати

зајам у износу од 80.000,00 евра. Такође, због задоцњења у извршењу своје уговорне обавезе тужени је дужан платити и затезну камату, на основу одредби чланова 277. став 1. и 324. став 1. Закона о облигационим односима, почев од дана падања у доцњу, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Супротно жалбеним наводима, у конкретном случају, првостепени суд је ценећи све изведене доказе, дао њихову анализу и исте оценио у смислу члана 8. ЗПП, те оцена истих која садржи уверљива и логична објашњења зашто у погледу одлучних чињеница које се тичу постојања зајма, у потпуности поклања веру исказу законске заступнице тужиле, као и сведока ГГ, наводећи при томе логичне и јасне разлоге због којих исказ ББ није прихватио.

Првостепени суд правилно закључио да на основу чињеница утврђених у поступку, који је претходио доношењу побјане пресуде, јесу испуњени услови за усвајање тужбеног захтева. С тим у вези, жалбени наводи којима се заправо указује да је требало испитати могућност саслушања тужиле у својству парничне странке, не може утицати на другачије одлучивање у овој правној ствари. Чињенице битне за оцену основаности тужбеног захтева првостепени суд је утврдио на основу предложених и изведених писаних доказа и оценом саслушаних лица.

Правилна је и одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке, јер је донета правилном применом одредбе члана 150, 153, 154 и 163 ЗПП, уз правилан обрачун извршен у складу са АТ и ТТ према вредности предмета спора.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 390 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке пресуде.

Како је жалба туженог одбијена као неоснована, а одговор на жалбу тужиле није био нужен за заштиту права тужиле, то је применом члана 165 ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић